

Un cor ampli

Podem veure el que no veiem?

En alguns llocs els hiverns són molt freds. Arriben de cop i volta i sense esperar-ho: pluges, calamarsa, nevades transitòries; i els espais no estan sempre preparats per suportar-ho.

A les persones ens passa el mateix, perquè també el trajecte de la pròpia vida i la dels amics pot mancar d'encís en algun moment.

De cop i volta i sense avisar ve un hivern precipitat. Què podríem fer per un amic en aquesta circumstància? Què necessitaríem nosaltres mateixos si arribés el fred? Podem observar la vida des de casa nostra com qui mira per la finestra un temporal esperant que acabi o, al contrari, podem encendre una flama a la nostra llar i convidar aquest amic i, com si fos una llar de foc, a poc a poc anar caldejant l'ambient. A tra-

vés del foc, de l'olor, del temps transcorregut des que s'encén fins que s'apaga, podem aportar una infinitat de paraules, de reflexions, de veritats compartides que ens facin reviure l'escalfor de la vida, que facin brollar la flama de l'esperança en el cor d'un amic. Perquè el foc i l'escalfor no disminueixen quan els compartim; tot el contrari, es fan més intensos.

Revisar el sòl que trepitgem

D'acord amb els temps, les lleis s'han anat adaptant als canvis socials. Avui, tot i les seves deficiències, podem sentir-nos satisfets en comprovar com el reconeixement de la igualtat de totes les persones i el respecte per la seva dignitat és una realitat en la legislació dels països democràtics. La declaració dels Drets Humans, encara sense força de llei, és un referent en la comunitat internacional per solucionar assumptes sobre aquest tema des de la seva promulgació, l'any 1948. Avui, disposem de més mecanismes legals d'empara i protecció perquè els nostres drets com a éssers humans siguin respectats.

Acceptem que el respecte vers els altres comporta el respecte per les seves decisions, sentiments, punts de vista; en definitiva, el dret a ser feliç cadascú tal com és. Tanmateix, en les relacions més properes, freqüentment les nostres creences més arrelades i inconscients ens delaten i deixen entreveure els nostres prejudicis, per molt cívics i políticament correctes que siguem.

La llei i les normes socials de comportament ens emparen i posen fre als nostres excessos. Això no és poc, però no poden entrar en l'àmbit íntim dels principis en els quals basem la nostra vida. En definitiva, depèn que la nostra vida es replegui

recelosa i suspicax o s'obri acollidora i respectuosa.

No existeix una fórmula màgica que de sobte modifiqui els estereotips que hem anat conformant inconscientment. Per això és necessari que, de manera conscient, revisem el sòl sobre el qual ens movem, que no és altra cosa que els principis sobre els quals construïm les nostres idees, i que tinguem coratge per avaluar la importància d'allò que ens separa de l'altre ésser humà.

És hora d'alleugerir el nostre equipatge i de quedar-nos només amb el més important, el que ens uneix: tu i jo membres de la família humana.

Puc no estar-hi d'acord

El respecte és la norma bàsica de les relacions humanes. És un principi que tots els que prediquem la pau i lluitem per un món més just hem de complir estrictament.

La crispació i els conflictes que constantment apareixen en la vida, són conseqüència de la incapacitat de comprendre les diferents opcions ideològiques, religioses, culturals, sexuals. Les més cruentes guerres i atrocitats, han estat, paradoxalment, en nom de la llibertat, la igualtat, o la justícia. Tergiversant-ho tot, es nega que els altres també puguin ser posseïdors de la raó, i s'intenten imposar només uns criteris.

Podem perfectament no estar d'acord amb els altres, però cal estar disposats a escoltar-los i mostrar maduresa personal, amplitud, temperança, saviesa. En determinats moments pot ser necessari exigir respecte. Un veritable humanista no és algú que, al·legant tolerància, admeti impassible els abusos aliens. Si alguna cosa va caracteritzar Nichiren Daishonin va ser la seva constant lluita contra els abusos de les autoritats de la seva època, que entre altres arbitriarietats, perseguïen les seves ensenyances perquè eren diferents de les que hi havia instaurades. El respecte i la tolerància són requisits indispensables per poder dialogar de manera franca amb els altres,

superar els prejudicis i trobar els punts coincidents, impulsant l'amistat i l'acostament.

La valuosa aportació d'intermediació que va portar a terme Daisaku Ikeda entre la Xina i la Unió Soviètica, dues potències nuclears i veïnes, que el 1974 van estar prop de la guerra, així com la gran quantitat de diàlegs que ha desenvolupat amb persones de molt diversa extracció religiosa i cultural, és un vàlid exemple que demostra que és possible trobar punts en comú entre postures radicalment diferents. En moltes ocasions el camí del diàleg ha acostat les nacions i ha servit per allunyar-les de les seves intencions bèl·liques. Passa el mateix amb les relacions quotidianes, que és l'àmbit on es fonamenta la pau.

Sobre l'amistat

Un aspecte fonamental de la pràctica budista és la capacitat de manifestar una profunda solidaritat amb els altres.

Originàriament, un bodhisattva és qui manté una promesa ardent: 'No assoliré la il·luminació personal fins que hagi fet tot el possible per guiar les altres persones vers la il·luminació'.¹

La relació d'amistat que Nichiren fomentava entre els seus deixebles i amb els altres éssers humans està basada en la profunda convicció que tots posseïm l'estat de budeïtat. És una relació en la

qual ens ocupem sincerament de la felicitat dels altres i entenem que és aquí on hi ha la base de la nostra pròpia felicitat.

Per això mai no hem de deixar d'ajudar una persona, encara que sigui obstinada o estigui obcecada per la seva negativitat.

El terme japonès shakubuku, amb el qual s'indica l'acció de transmetre l'ensenyança als altres, significa trencar el cercle de la negativitat i obrir el cor a l'alegria. L'acte més gran d'estima que podem tenir vers l'altra persona és el de mostrar-li el seu propi potencial per ser feliç.

Gosho

És més, vostè, com a devot del Sutra del lotus i seguint-me a mi, ha parlat a altres persones sobre aquesta Llei. Quina altra cosa podria ser això, sinó la transmissió de la Llei? Mantingui sempre la fe en el Sutra del lotus. És impossible extreure foc d'una pedra foguera si un s'atura a mig camí.

(Los deseos mundanos son la iluminación. Pàg. 336)

Per al viatge

M'agradaria ser un bon amic teu, però, què vols fer-hi, no estem en sintonia (de moment...). Jo m'obstino a atribuir-te una gran saviesa i a retreure't que no la vulguis compartir; reconec que sovint oblidó que, fins i tot tu, tens aspectes per millorar. Ben al contrari, tu t'obstines a suposar-me la persona més altruista i et decebo quan no ho puc ser. Per cert, aprofito per dir-te que, en qualsevol cas, sempre guardo en el meu cor solidaritat en estat pur adreçada a tu. Saps que aquí no et fallaré. Sé que en això tu tampoc t'equivoques, malgrat els teus viatges i les teves presses. Per això et demano que consideris aquestes rimes i que, almenys, et permetis somriure:

Orienta el cor,
la brúixola, la teva oració,
compartir, al nord,
coratge, l'equipatge,
la pau, l'estendard.
Però abans d'aixecar el vol
sent primer els peus al sòl.

1) Sabiduría del Sutra del Loto, volum 4, pàgina 27